

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. L.**, zastoupeného Mgr. Davidem Fiedlerem, advokátem se sídlem Praha 1, Senovážné náměstí 870/27, pobočka Ostrava-Moravská Ostrava, Velká 2984/23, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o **přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 12.9.2013 č.j. MSK 117644/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 5.5.2013 v 13:42:47 hod. v obci Hradec nad Moravicí, část Kajlovec na silnici I/57 cca 139 metrů před místní kaplí

směrem jízdy na Opavu jako řidič vozidla BMW rz X jel rychlostí nejméně 91 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 41 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. (dále jen zákon o silničním provozu), čímž spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, a proto mu byla uložena podle § 125c odst. 4 písm. d) a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 7.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále mu byla podle ust. § 79 odst. 1 zákona 200/1990 Sb., zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady řízení stanovené § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., v paušální částce 1.000,- Kč, přičemž lhůta splatnosti pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Opavy, odbor dopravy, oddělení dopravních přestupků rozhodl dne 18.7.2013 pod č.j. MMOP 78659/2013/11189/2013/DOPR/CzP tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že prokazatelně obviněnému byla Policíí ČR laserovým rychloměrem naměřena rychlost jízdy 94 km/h, přední část a levý bok vozidla včetně registr. značky jsou na snímku dobře patrné. Z ověřovacího listu pak vyplývá, že rychloměr byl ověřen a kalibrován a z dalšího osvědčení vyplývá, že policista obsluhující rychloměr byl v jeho obsluze proškolen a je oprávněn k obsluze uvedeného přístroje. Dále vycházel z videozáznamu pořízeného uvedeným rychloměrem. Obviněný byl předvolán na jednání 17.6.2013, ze kterého se omluvil z důvodu pracovní neschopnosti, doložil rozhodnutí o pracovní neschopnosti stvrzující skutečnost, že je práce neschopen od 17.6.2013 s kontrolou 8.7.2013 a správní orgán při snaze ověřit uvedenou omluvu kontaktoval obviněného telefonicky v práci, kdy obviněný byl telefonicky zastížen, a proto správní orgán omluvu neakceptoval. S ohledem na později vzniklé nejasnosti, správní orgán nakonec omluvu akceptoval. Další ústní jednání se konalo 10.7.2013, přičemž předvolání bylo doručeno fikcí. Jelikož byl obviněný řádně a s dostatečným časovým předstihem minimálně 5 dní předvolán a z jednání se neomluvil, byla věc projednána v jeho nepřítomnosti. Dále odůvodnil druh a výši udělené sankce.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Opavy, ze dne 18.7.2013 č.j. MMOP 78659/2013/11189/2013/DOPR/CzP ve věci přestupku podle ust. § 125c odst.1 písm. f) bod 2, zákona o silničním provozu, potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání, zdůraznil, že byl dostatečně zjištěn skutečný stav věci, o jeho existenci neexistují žádné pochybnosti. K otázce projednání věci bez účastníka řízení žalovaný uvedl, že omluva k prvnímu jednání 17.6.2013 byla správním orgánem akceptována a další jednání bylo nařízeno na 10.7.2013. Předvolání k tomuto jednání bylo vypraveno 19.6.2013, na poště pro nezastížení adresáta uloženo 20.6.2013 a uplynutím doby pro vyzvednutí dne 3.7.2013 byla zásilka vhozena do schránky obviněného. Předvolání tak bylo doručeno 1.7.2013 fikcí v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu a pokud se obviněný z jednání 10.7.2013 neomluvil, mohl prvostupňový správní orgán věc projednat v nepřítomnosti obviněného v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 12.11.2013 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. V žalobě uvedl, že

a) správní orgán projednal věc v jeho nepřítomnosti, když žalobce byl v době do 26.7.2013 v pracovní neschopnosti, předvolání k ústnímu jednání na den 10.7.2013 nebylo žalobci fakticky doručeno a tudíž se o konání tohoto jednání nemohl dozvědět. Žalobce se v místě svého trvalého bydliště fakticky nezdržuje, bydlí na adrese J. 69, okres O. Žalobce se tak z jednání 10.7.2013 nemohl omluvit dříve, neboť o tomto jednání se dozvěděl až z rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Žalobce k odvolání přiložil doklad o své pracovní neschopnosti, a tudíž učinil tak bezodkladně poté, co se o této skutečnosti dozvěděl. Na adrese V. 1557/39, O. se zdržuje matka žalobce a žalobce z této adresy si poštu přebírá, avšak v době jeho nemocenské tak učinit nemohl. Správní řízení je tak stíženo vadou, když předvolání na ústní jednání konané 10.7.2003 nebylo žalobci řádně doručeno a v rámci odvolacího řízení nebyla zohledněna řádná omluva žalobce. V této souvislosti odkázal na judikaturu, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 1As 55/2008 a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25.6.2009 č.j. 15Ca 258/2008;

b) poznámka na předvolání k ústnímu jednání ve znění, že „případná omluva bez dalšího již nebude akceptována“, je právně irelevantní, neboť pokud se z objektivních důvodů, což je bezesporu i pracovní neschopnost, žalobce nemůže ústního jednání zúčastnit, pak mu nemůže být odepřeno právo zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, právo seznámit se a vyjádřit k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.

c) postupem žalovaného byla porušena ústavní práva daná ust. čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., protože nebylo žalobci umožněno seznámit se a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.

Dále v žalobě podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby. Uvedl, že předvolání k ústnímu jednání na den 10.7.2013 mu bylo řádně doručeno, neboť podmínkou fikce doručení není skutečnost, že se adresát v místě doručení zdržuje. Žalobce správnímu orgánu nesdělil jinou adresu, na kterou mu má být doručováno a jde pouze o jeho tíži, že se o předvolání fakticky nedozvěděl. Žalovaný trvá na tom, že omluva z ústního jednání nebyla náležitá z hlediska její včasnosti. Díl V. RDPN, který žalobce k odvolání přiložil a který prokazuje, že žalobce byl práce neschopen od 17.6.2013 do 27.7.2013, avšak nejpozději dne 8.7.2013, kdy měl plánovanou kontrolu u lékaře, žalobce již musel vědět, že jeho pracovní neschopnost bude pokračovat, že tady bude překážka bránící mu zúčastnit se jednání 10.7.2013. Měl tedy učinit omluvu ještě téhož dne, což se nestalo. Žalobce neučinil omluvu ani bezodkladně poté, co dne 26.7.2013 skončila jeho pracovní neschopnost a ani bezodkladně poté, co mu dne 1.8.2013 bylo doručeno rozhodnutí. Učinil tak až 12.8.2013, tedy s odstupem téměř jednoho měsíce po konání ústního jednání

a s odstupem více než dvou týdnů po ukončení pracovní neschopnosti. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Magistrát města Opavy dne 28.5.2013 vyhotovil oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání na 17.6.2013 ve 13.00 hodin. Toto bylo obviněnému doručováno na adresu V. 1557/39, O. 5, O. a z doručky zjištěno, že adresát nebyl zastižen, byl vyzván k vyzvednutí zásilky, zásilka byla připravena k vyzvednutí 30.5.2013 a obviněný si zásilku osobně vyzvedl 10.6.2013. Dále zjištěno, že obsahem spisu jsou:

- dva snímky z rychloměru, ze kterých zjištěno, že dne 5.5.2013 v 13:42:47 hod. zjištěna u vozidla BMW rz X naměřená rychlost 94 km/h, rychlost po odpočtu 91 km/h v úseku rychlostního limitu 50 km/h,
- osvědčení ze dne 26.4.2012 potvrzující, že příslušník PČR M. G. úspěšně absolvoval základní školení operátora laserového měřiče rychlosti a je oprávněn provádět měření,
- ověřovací list č. 8012/OL-70041-13 českého metrologického institutu ze dne 15.3.2013 stvrzující, že silniční laserový rychloměr má požadované metrologické vlastnosti. Doba platnosti ověření končí 14.3.2014,
- dne 17.6.2013 Magistrát města Opavy obdržel omluvu obviněného z ústního jednání, ve kterém uvedeno, že oznámení mu bylo doručeno 10.6.2013 a vzhledem k onemocnění se omlouvá z nařízeného jednání 17.6.2013 a žádá o stanovení náhradního termínu s přiložením potvrzení pracovní neschopnosti. Z přiloženého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti zjištěno, že obviněný je v pracovní neschopnosti od 17.6.2013 s kontrolou 8.7.2013,
- z protokolu z ústního projednání přestupku ze dne 17.6.2013 zjištěno, že obviněný se nedostavil a že správní orgán se rozhodl pravdivost uvedené omluvy ověřit telefonickým dotazem v místě zaměstnání, proto správní orgán ve 12:04 hod. zavolał na telefonní číslo společnosti, kde mu bylo sděleno recepčním, že v současné době není žalobce přítomen, je na pobočce v Olomouci a vrátí se kolem třetí hodiny. Správní orgán proto zahájil ústní jednání v 13:00 hodin a v rámci ústního jednání posečkal do doby po 15:00 hodině a pokoušel se několikrát znovu dovolat přímou linkou do zaměstnání pana L. V 15:49 hod. se správní orgán dovolal, kde se mu představil pan P. L., což i na přímý dotaz potvrdil a když bylo sděleno, proč je správním orgánem kontaktován, přestal pan L. komunikovat a následně po neúspěšných pokusech navázat hovor byl tento ukončen. Na opětovné volání již nikdo přímou linku nebral. Z uvedených telefonních hovorů byl pořízen zvukový záznam. Správní orgán dospěl k závěru, že omluvu nepovažuje za řádnou a za důvodnou,
- dne 18.6.2013 správní orgán znovu obviněného předvolal k ústnímu jednání na den 10.7.2013, předvolání doručováno opět na adresu V. 1557/39, O. a z doručky zjištěno, že tato byla uložena, připravena k vyzvednutí 20.6.2013 a vložena do schránky 3.7.2013,
- z protokolu o ústním jednání ze dne 10.7.2013 zjištěno, že obviněný se nedostavil, konstatovány podklady pro vydání rozhodnutí se závěrem, že dokazování bylo skončeno,

- dne 18.7.2013 správní orgán I. stupně ve věci rozhodl. Rozhodnutí bylo žalobci doručováno na adresu V. 1557/39, O. Tato byla připravena k vyzvednutí dne 27.2.2013 a 5.8.2013 byla vložena do schránky,
- dne 12.8.2013 obviněný podal u Magistrátu města Opavy odvolání, ke kterému přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti z 26.7.2013, ze kterého zjištěno, že byl neschopen práce do 26.7.2013,
- dne 19.8.2013 Magistrát města Opavy předložil odvolání žalovanému k rozhodnutí a tento dne 12.9.2013 rozhodl.

Právní úprava

[7] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., *o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[8] Podle ust. § 36 odst. 3, věta před středníkem zákona č. 500/2004 Sb. *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*

Právní posouzení věci samé

[9] Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně nejdříve na den 17.6.2013 ve 13:00 hodin (doručeno 9.6.2013). Žalobce v den jednání, konkrétně v 11:15 hodin faxem sdělil, že se k jednání nedostaví s ohledem na onemocnění s žádostí o stanovení náhradního termínu a současně přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené téhož dne. Toto sdělení bylo následující den 18.6.2013 doloženo v písemné formě. Správní orgán, i když měl pochybnosti o věrohodnosti této omluvy, neboť telefonicky na přímé pevné telefonní lince zaměstnavatele si dne 17.6.2013 opakovaně ověřil, že žalobce byl v práci, nařídil nové ústní jednání na den 10.7.2013 ve 13:00 hodin. Předvolání v obou případech bylo zasíláno na adresu O. 5, V. 1557/39, neboť tuto adresu žalobce nejen uváděl na všech písemnostech, včetně omluvy z ústního jednání ze dne 17.6.2013, ale vyplývá i ze všech listin, které si správní orgán opatřoval jako např. výpis z evidenční karty, z oznámení o přestupku Policií ČR, atd., a konečně je uvedena i na rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystaveného odborným očním lékařem MUDr. I. T. dne 17.6.2013 ještě s poznámkou 3.p. v rubrice pro uvedení adresy místa pobytu v době dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce se k jednání dne 10.7.2013 opět nedostavil, správní úřad věc projednal a 18.7.2013 ve věci rozhodl. S ohledem na uvedené nelze pochybovat o správnosti postupu Magistrátu města Opavy, jestliže další jednání nenařizoval a ve věci rozhodl. Otázkou je, zda žalovaný s ohledem na obsah odvolání a nově přiloženou částí rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (část V.), kde potvrzeno trvání pracovní neschopnosti do 26.7.2013, měl vyhodnotit jako omluvu bezodkladnou a důvodnou, což by ve svém důsledku vedlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce ve svém odvolání uvedl pouze, že byl v pracovní neschopnosti do 26.7.2013, takže se jednání nemohl zúčastnit a zpochybnil doručení předvolání k ústnímu jednání na den 10.7.2013 fikcí. Zdůraznil, že se v době pracovní neschopnosti zdržoval v místě uvedeném v potvrzení o pracovní neschopnosti. Svou adresu na tomto odvolání uvedl O. ,V. 1557/39.

[10] Soud nejdříve v obecné rovině zdůrazňuje, že podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Toto ustanovení nelze vztáhnout pouze na řízení soudní, ale je nutno je vztáhnout i na řízení, v němž je rozhodováno o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), ve znění pozdějších protokolů, tj. i na řízení o přestupcích vedené správním orgánem. Aplikovatelnost čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod na řízení o přestupcích lze dovodit i z názvu hlavy páté této Listiny (právo na soudní a jinou právní ochranu) i vzhledem k obecnému charakteru práv garantovaných v čl. 37 a 38 Listiny základních práv a svobod. Ve smyslu toho tak i obviněný z přestupku má i další práva, jako například právo na přiměřený čas pro přípravu na obhajobu, práva zvolit si obhájce podle vlastního výběru, dále právo vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky a navrhnout výsledky dalších svědků. S odvoláním na uvedené v odst. [7] tohoto rozsudku se za vadu řízení považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez důležitého důvodu. Je věcí správního orgánu vyhodnotit bezodkladnost a závažnost důvodu, který obviněný jako důvod neúčasti u jednání uvádí, a to i s ohledem na průběh řízení. Soud zdůrazňuje, že ani zákon o přestupcích, ani správní řád nehovoří o omluvě předem, tedy ještě před událostí, která má nastat. Ustanovení § 74 odst. 1 přestupkového zákona hovoří pouze o „náležité omluvě“ a ustanovení § 59 správního řádu o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“. Z těchto ustanovení proto nelze dovodit, že se účastník řízení musí vždy omluvit předem. Obecně proto náležitou omluvou či bezodkladnou omluvou správnímu orgánu může být i omluva učiněná s určitým odstupem času po události, která měla nastat, jež podle konkrétních okolností splňuje znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. Za takovou omluvu by bezesporu bylo nutno považovat i omluvu žalobce učiněnou ihned po nařízené lékařské kontrole dne 8.7.2013. Žalobce přece věděl, že probíhá přestupkové řízení, když navíc svou neúčast u jednání dne 17.6.2013 omluvil téhož dne pracovní neschopností nastalou právě dne 17.6.2013 s kontrolou dne 8.7.2013 a v omluvě ze dne 17.6.2013 žádal o stanovení náhradního termínu. Přitom po kontrole dne 8.7.2013 již správnímu orgánu nepodal informaci o dále probíhající pracovní neschopnosti. Nevyzvednutí si zásilky obsahující předvolání k jednání na den 10.7.2013, která byla doručována na adresu, která byla uvedena i v rozhodnutí o pracovní neschopnosti a kterou žalobce opakovaně pro správní orgán uváděl, jde k tíži žalobce.

[11] Krajský soud souhlasí s žalovaným, že ze strany žalobce nedošlo k omluvě bezodkladně ve vztahu k ústnímu jednání dne 10.7.2013. Žalobce byl řádně a v dostatečném předstihu předvolán k ústnímu jednání na den 10.7.2013 na adresu, kterou žalobce sám pro správní orgán uváděl. Jestliže si žalobce zásilku, ač byl řádně o uložení zásilky poučen, nepřevzal, pak dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu se zásilka za doručenou považuje desátým dnem od uložení, v souzené věci tedy dnem 30.6.2013. Žalobce se vůbec přede dnem jednání neomluvil a teprve dne 12.8.2013, tedy za 12 dnů v rámci odvolání poukazuje na trvání pracovní neschopnosti v době ústního jednání. Soud přisvědčil žalovanému, že tuto námitku v odvolání nelze vyhodnotit jako bezodkladnou omluvu z ústního jednání. Soud žalobci nepřisvědčil ani s ohledem na jeho tvrzení v žalobě ohledně nesprávného doručení z důvodu jeho pobytu na adrese J. 69. Soud toto tvrzení žalobce považuje

za zcela účelové a nepravdivé. Jednak ve správním řízení toto nikdy neuvedl a sám na všech svých podáních včetně odvolání uváděl adresu v O., na V. ulici a za další, jak již výše uvedeno, opavská adresa byla uvedena i na rozhodnutí o pracovní neschopnosti. Správní orgán tedy zcela po právu doručoval na adresu V. 1557/39, O.

[12] Soud nepřisvědčil ani námitce ohledně porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce byl řádně předvolán k jednání správního orgánu, a to že se nedostavil bez řádné a včasné omluvy, jde k jeho tíži. Žalobce byl řádně podle cit. ustanovení poučen na všech předvoláních k jednání. Sám žalobce ignorováním účasti u jednání správního orgánu se zbavil svého práva na ústní projednání věci ještě před vydáním rozhodnutí, kde mohl navrhopvat důkazy, podávat další návrhy a zejména se vyjadřovat ke všem okolnostem, které mu byly kladeny za vinu. Správní orgán u jednání dne 10.7.2013 dospěl k závěru, že shromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí a dokazování je skončeno. Žádné další dokazování po dni 10.7.2013 neprováděl.

[13] Soud neshledal přiměřenost rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008, čj. 1 As 55/2008, na který odkázal žalobce. V jeho případě byl předvoláním řádně poučen dle ust. § 36 správního řádu. To, že se k jednání nedostavil, nezakládá povinnost správního orgánu znovu jej dle ust. § 36 správního řádu vyzývat k nahlédnutí do spisu. Správní orgán u ústního jednání ukončil dokazování, a před vydáním rozhodnutí již žádné dokazování nečinil. Jde na vrub žalobce, že svého práva k jednání se dostavit nevyužili.

[14] Pokud se týká námítka ohledně poznámky na předvolání k ústnímu jednání ve znění, že „případná omluva bez dalšího již nebude akceptována“, pak porovnáním obsahu předvolání k jednání na den 10.7.2013 s námitkou uvedenou žalobcem, musí soud konstatovat, že tato námitka je nedůvodná, neboť žalobce vyňal z kontextu namítanou poznámku. Soud neshledal v tomto smyslu procesní pochybení žalovaného, jestliže v předvolání uvedl svou pochybnost o věrohodnosti jeho pracovní neschopnosti a nutnosti předložení bližší lékařské zprávy k prokázání neschopnosti se dostavit k jednání správního orgánu. Uvedeným postupem správního orgánu v žádném případě nedošlo k porušení práva zakotveného v § 36 odst. 3 správního řádu a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[15] Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena procesní práva žalobce ve správním řízení, jestliže věc byla projednána bez přítomnosti žalobce. Jestliže správní řád ukládá správnímu orgánu povinnosti při předvolávání k ústnímu jednání (forma předvolání, včasnost předvolání) a dodržování této povinnosti je součástí zákonnosti řízení a zajišťování práv účastníků řízení, pak stejnou měrou je nutno i u účastníků řízení vyžadovat jejich součinnost.

[16] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14. ledna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně